

Klasikleri Okuyorum

Define Adası



1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2022
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2023



DEFİNE ADASI

Robert Louis Stevenson

Özgün adı: Classic Starts: Treasure Island

ISBN: 978-605-188-652-7

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238

MATBAA SERTİFİKA NO: 51888

Metin © 2005, Chris Tait

İllüstrasyon © 2005, Lucy Corvino

© 2015. Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akçalı Telif Hakları Ajansı
aracılığıyla Sterling Publishing Co., Inc'den alınmış olup
Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

İngilizceden çeviren: Yasemin Bayraktar

Grafik uygulama: Ayşe Çalışkan

Baskı: EKOSAN MATBAACILIK

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No: 1 (Tarl Tarım Binası)

Zeytinburnu - İstanbul

Cilt: Buluş Mücellit, İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cd. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Klasikleri Okuyorum

Define Adası



*Robert Louis Stevenson'ın aynı adlı eserinden
Chris Tait tarafından kısaltılarak kaleme alınmıştır*

Resimleyen: Lucy Corvino

Çeviren: Yasemin Bayraktar



İÇİNDEKİLER



I. KISIM: YAŞLI KORSAN

1. BÖLÜM
Yaşlı Denizci
Amiral Benbow Hanı'nda 9

2. BÖLÜM
Kara Köpek 17

3. BÖLÜM
Kara Leke 22

4. BÖLÜM
Kör Adamın Blöfü:
Denizcinin Sandığı Açılıyor 25

5. BÖLÜM
Kör Adamın Sonu 29

6. BÖLÜM
Kaptanın Kâğıtları 32

II. KISIM:
GEMİNİN AŞÇISI VE
KARADAKİ İLK MACERAM

7. BÖLÜM
Mürettebat Toplanıyor 36

8. BÖLÜM
Dürbün Hanı 39

9. BÖLÜM
Kaptanın Şüpheleri Var 43

10. BÖLÜM
Elma Fıçısındanayken Duyduklarım
ve Sonrasında Olanlar 47

11. BÖLÜM
Karadaki Maceram Nasıl Başladı? 56

12. BÖLÜM
Adadaki Adam 59

III. KISIM:
SİĞİNAK

13. BÖLÜM
Hikâyeye Doktor Devam Ediyor:
Gemi Nasıl Terk Edildi? 67

14. BÖLÜM
Doktor Anlatmaya Devam Ediyor:
Çatışmanın İlk Günü Bitiyor 72

15. BÖLÜM
Hikâyeye Jim Devam Ediyor:
Sığınaktaki Garnizon 75

16. BÖLÜM
Saldırı 82

IV. KISIM:
DENİZ MACERAM

17. BÖLÜM
Deniz Maceram Nasıl Başladı? 86

18. BÖLÜM
Kayıktaki Yolculuğum 92

19. BÖLÜM
Korsan Bayrağını İndiriyorum 95

20. BÖLÜM
İspanyol Paraları 101

V. KISIM:
KAPTAN SILVER

21. BÖLÜM
Düşman Kampında 104

22. BÖLÜM
Kara Leke Geri Dönüyor 108

23. BÖLÜM
Şartlı Salıverme 112

24. BÖLÜM
Define Avı – Flint'in İşareti 116

25. BÖLÜM
Ağaçların Arasındaki Ses 119

26. BÖLÜM
Veda Vakti – Eve Dönüyoruz 121

Siz Ne Düşünüyorsunuz? 125

I. KISIM: YAŞLI KORSAN

1. BÖLÜM

Yaşlı Denizci Amiral Benbow Hanı'nda



Birçok kişi benden Define Adası ile ilgili bütün bildiklerimi yazmamı istedi. İşte ben de yazıyorum. Ama adanın yerini söylemeyeceğim çünkü define hâlâ orada bir yerde. Hikâye, babamın Amiral Benbow isimli bir hanı işlettiği zamanlarda başlıyor. Rüzgârın uğultusunu duyabildiğimiz soğuk bir gecede, yüzünde yara izi olan yaşlı denizci kapımızdan içeri girdi. Peşinden bir el arabasıyla getirilen denizci sandığı ile tuhaf bir görüntü sergiliyordu. Esmer tenli, güçlü kuvvetli ve uzun boylu bir adamdı. Atkuyruğu yaptığı kirli saçları mavi renkli pis ceketinin yakasına değiyordu. Elleri ve tırnakları da dâhil her yanı pislik içindeydi. Yanağını kaplayan beyaz yara izi kirli derisinde göze çarpıyordu.

Daha sonra defalarca duyacağım bir şarkıyı söyleyip ıslık çalıyordu:

“Ölü adamın sandığının üzerinde on beş adam...

Yo-ho-ho ve bir şişe rom!”

Adam ağır sopasını yere vurunca babam ortaya çıktı. Misafirimiz, hanımızı incelemekle öyle meşguldü ki babamı ilk başta fark etmedi bile.

“Güzel bir koy,” dedi sonra. “Ulaşım da kolay. İşler yoğundur herhâlde?”

Babam, “Hayır,” diye cevap verdi. Doğruyu söylüyordu. İşler durgundu.

“Pekâlâ,” dedi adam, “burası benim işimi görür.” Sonra el arabasını iten adama, “Hey sen, oradaki,” diye seslendi. “Sandığımı yukarı çıkarmak için yardıma ihtiyacım olacak. Ben biraz daha burada kalacağım.” Ardından ters ters konuşmaya devam etti: “Ben basit bir adamım; pastırma ve yumurta isterim, bir de gemileri gözlemek için yüksekçe bir yer. Bana Kaptan dersiniz.”

Babamın şüpheli bakışlarını fark edince küçük deri bir keseden çıkardığı altın paraları yere fırlatıp, “Yetmezse söyleyin. Bunların geldiği yerde daha çok var!” dedi sertçe.

Hırpani görüntüsüne ve kaba saba tavırlarına rağmen kendisine itaat edilmesine alışkın bir hâli vardı. Eşyalarını taşıyan adam bize onun limana daha o sabah geldiğini ve sahil kenarındaki sessiz bir handa kalmak istediğini söyledi. Gizemli konumuzla ilgili öğrenebildiğimiz tek şey buydu.

Sessiz bir adamdı. Günlerini kayalıklarda parlak pirinçten dürbünüyle ufka bakarak geçirirdi. Geceleri de salonumuzda şöminenin yanında otururdu. Kendisiyle konuşulduğunda pek cevap vermez ve birdenbire burnunu sis düdüğü gibi öttüre öttüre sümkürürdü. Konuklarımız ondan uzak dururdu, babam ve ben de.

Akşam yürüyüşten dönünce hana uğrayan denizci var mı diye sorardı. Başta yalnızlıktan sorduğunu düşündük ama çok geçmeden birinden saklandığını fark ettik. Hanın önünden bir denizci geçecek olsa çıt çıkarmadan perdenin arkasından bakardı.